

Kracht door gebed

Voor wie kun je vandaag bidden?

David Dickson

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Bid voor elkaar' (Jakobus 5:16).

Papa riep iedereen naar de computer. Lucy liet haar knuffel waar ze mee aan het spelen was vallen en haastte zich erheen. Wat was er gaande? Was het tijd om oma online te bellen?

Papa wees naar het computerscherm. 'Ik wil jullie een deel van een toespraak uit de algemene conferentie laten zien.'

Lucy keek. Het was oma niet. Het was president Eyring! Hij zat in het Eerste Presidium.

Papa startte met afspeken. President Eyring sprak over je kerkleiders steunen. Hij legde uit dat het nodig was dat we voor hen baden.

'Daarom bidden we voor de profeet, nietwaar papa?' vroeg haar kleine broertje David. Zowel papa als mama knikten instemmend.

'Klopt', zei papa. 'Maar ik moet ook steeds aan ons gemeentepresidium denken. Ik denk dat president Alvarez en zijn raadgevers onze gebeden ook nodig hebben.'

Lucy hield van president Alvarez en zijn raadgevers. Ze waren altijd zo lief voor haar. Ze wilde hen helpen!



'Ik ga voor ze bidden', zei Lucy. 'En we kunnen ook voor ze bidden in ons gezinsgebed!'

'Dat lijkt me een prima idee', zei mama. 'Laten we dat doen.'

De volgende dagen deed Lucy hard haar best om er steeds aan te denken voor het gemeentepresidium te bidden wanneer ze bad. Het kostte telkens maar een paar seconden. Geen probleem!

De volgende zondag ging president Alvarez in de avondmaalsdienst na de lofzang staan.

Toen zei hij iets waardoor Lucy's ogen wijd opengingen.

'We willen jullie als gemeentepresidium graag bedanken, omdat jullie voor ons hebben gebeden', zei hij. 'We hebben echte kracht gevoeld door die gebeden. We hebben jullie geloof en gebeden echt nodig om onze roeping te vervullen. Bedankt!'

Lucy glimlachte. Ze keek naar David. Hij glimlachte ook. Ze kon haar oren niet geloven! Ze was zo opgewonden dat ze amper stil kon

blijven zitten. Ze leunde opzij en trok aan de mouw van mama.

'Mama', fluisterde ze. 'Heb je gehoord wat president Alvarez zei?' Ze kon wel op en neer springen. 'Het heeft gewerkt. Onze gebeden hebben echt gewerkt!'

Na de kerkdiensten gingen Lucy en haar familie samen naar huis.

'God luistert echt naar onze gebeden', zei mama. 'En is het niet geweldig om te zien hoe krachtig het is als een groep mensen voor iemand anders bidt?'



ILLUSTRATIES: HOLLIE HIBBERT



'Als ik bid, voel ik me dichterbij mijn hemelse Vader en Jezus.'

**Lorena Eduarda N. (5),
São Paulo (Brazilië)**



Lucy had een warm, blij gevoel vanbinnen. David en zij huppelden over de stoep en mama en papa volgden. Ze wist dat haar hemelse Vader hun gebeden had verhoord. Ze hadden echt iets goeds gedaan. Gewoon door te bidden!

Die avond maakte Lucy zich klaar om te bidden. Ze dacht na over haar jeugdwerklerares en de andere kerkleiders die extra zegeningen konden gebruiken. Misschien zou ze ook voor hen bidden! Lucy vouwde haar armen en boog haar hoofd. Ze wist precies wat ze moest zeggen. ●